

- Dit betekent dat rekwirante binnen deze termijn moest handelen, omdat anders haar recht zou worden verminderd en zij dus over een kortere termijn dan vier maanden zou beschikken.
- Rekwirante heeft de gronden van haar beroep (motivering) op 27 januari 2011, dus één dag voor de laatste dag van de termijn, per post verstuurd.
- Omdat er een weekend tussen zat, werd de brief op 2 februari 2011 overhandigd.
- Rekwirante voert aan dat zij rechtmatig en binnen de termijn heeft gehandeld zodat haar beroep had moeten worden toegewezen.
- In die zin betoogt zij dat het beroep binnen de termijn van twee maanden van artikel 60, lid 1, van verordening nr. 207/2009 is ingesteld.
- Zij voegt hieraan toe dat de gronden van het beroep binnen de termijn van vier maanden schriftelijk zijn ingediend.
- Zij stelt dat die gronden per post, waarop zij dus geen vat heeft, zijn verstuurd.
- De „indiening” waarnaar het bestreden arrest verwijst, kan — met de nodige eerbied voor een andere opvatting of zienswijze — geenszins worden opgevat als de ontvangst door de verwerende partij, tenzij rekwirante niet binnen de haar wettelijk toegekende termijn handelt.
- Anders dan in het bestreden arrest is geoordeeld, zij erop gewezen dat hoewel artikel 60 van verordening nr. 207/2009 bepaalt dat „[een schriftelijke uiteenzetting van] de gronden [...] moet worden ingediend binnen vier maanden”, dit niet kan betekenen dat deze gronden binnen die termijn moeten worden ontvangen, aangezien de indiening niet altijd samenvalt met de ontvangst.
- Rekwirante moet veeleer de verplichting binnen de termijn nakomen, wat zij heeft gedaan. Bijgevolg kan niet worden verdedigd dat de datum van ontvangst van belang is, omdat dan het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden, gelet op de verscheidenheid van de landen en het feit dat de middelen beschikbaar noch opeisbaar zijn, aangezien zij alternatieven zijn overeenkomstig verordening nr. 2868/95.
- Rekwirante meent dat zij [de motivering] binnen die termijn van vier maanden onder meer moet versturen en overhandigen, temeer daar zij reeds vooraf had meegedeeld dat zij voornemens was beroep in te stellen, waardoor de indiening van de motivering nieuw noch onvoorzien was.
- Volgens rekwirante heeft het Gerecht artikel 60 van verordening nr. 207/2009 en de regels 61, 62, 63, 64, 65 en 70 van verordening nr. 2868/95 geschonden door bij het bestreden arrest het beroep in zijn geheel te verwerpen.

(¹) Verordening nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (gecodificeerde versie) (PB L 78, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunalul Sibiu (Roemenië) op 18 juni 2013 — Ilie Nicolae Nicula/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu en Administrația Fondului pentru Mediu

(Zaak C-331/13)

(2013/C 260/40)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul Sibiu

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ilie Nicolae Nicula

Verwerende partijen: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu en Administrația Fondului pentru Mediu

Prejudiciële vraag

Moeten de bepalingen van artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, van de artikelen 17, 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van artikel 110 VWEU alsook het rechtszekerheidsbeginsel en het beginsel van non reformatio in peius, beide verankerd in het recht [van de Unie] en in de rechtspraak van het Hof van Justitie (¹), aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een regeling als spoedbesluit nr. 9/2013?

(¹) Zaken C-381/87, Belgocodex, 10/78, Belbouab.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 19 juni 2013 — Nordex Food A/S/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zaak C-334/13)

(2013/C 260/41)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Nordex Food A/S

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciële vragen

- 1) Dient bij de beslissing over de toekenning van restituties bij uitvoer te worden verondersteld dat er sprake is geweest van reguliere overlegging van een uitvoercertificaat zoals bepaald in artikel 4, lid 1, van verordening (EG) nr. 800/1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het

stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten ⁽¹⁾, indien het douanekantoor van uitvoer de aangifte ten uitvoer zonder overlegging van het certificaat heeft aanvaard, daarbij toestemming heeft verleend aan de exporteur om het certificaat binnen een bepaalde termijn alsnog over te leggen en deze hieraan heeft voldaan?

- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord: schrijft artikel 4, lid 1, van verordening (EG) nr. 800/1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten dwingend voor dat het uitvoercertificaat reeds bij de aangifte ten uitvoer wordt overgelegd, of is het voldoende wanneer de exporteur een (voorafgaand aan de uitvoer aan hem verstrekt) uitvoercertificaat pas in de betalingsprocedure overlegt?
- 3) Kan de exporteur die in eerste instantie vervalste douanedocumenten voor de aankomst ter bestemming van de uitgevoerde goederen heeft overgelegd, nog na afloop van de in verordening (EG) nr. 800/1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten bepaalde termijnen geldige douanedocumenten overleggen teneinde zijn rechten te bewaren, wanneer de te late overlegging de afwikkeling van de betalingsprocedure niet heeft vertraagd of belemmerd omdat de restitutieaanvraag in eerste instantie is afgewezen op andere gronden dan het verzuim van overlegging van dergelijke bewijzen van aankomst in het land van bestemming, en deze bewijzen pas zijn overgelegd nadat de vervalsing van deze documenten was geconstateerd?
- 4) Dient een sanctie zoals bedoeld in artikel 51 van verordening (EG) nr. 800/1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten ook dan te worden opgelegd, wanneer de gevraagde restitutie bij uitvoer weliswaar gelijk is aan de daadwerkelijk toe te kennen restitutie, maar de exporteur in de betalingsprocedure in eerste instantie documenten had overgelegd op grond waarvan hem geen restitutie bij uitvoer had kunnen worden toegekend?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie van 15 april 1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten (PB L 102, blz. 11).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Scottish Land Court (Verenigd Koninkrijk) op 18 juni 2013
— Robin John Feakins/The Scottish Ministers

(Zaak C-335/13)

(2013/C 260/42)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Scottish Land Court

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Robin John Feakins

Verwerende partij: The Scottish Ministers

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 18, lid 2, van verordening (EG) nr. 795/2004 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het van toepassing is:
 - a) wanneer een landbouwer voldoet aan de voorwaarden voor toepassing van twee of meer van de bepalingen van de volgende artikelen, te weten: artikel 19, artikel 20, artikel 21, artikel 22, artikel 23, artikel 23 bis van die verordening, en artikel 37, lid 2, artikel 40, artikel 42, lid 3, en artikel 42, lid 5, van verordening (EG) nr. 1782/2003 ⁽²⁾; of slechts dan
 - b) wanneer een landbouwer voldoet aan de voorwaarden van twee of meer van de bepalingen van de artikelen 19, 20, 21, 22, 23 en 23 bis van verordening nr. 795/2004, dan wel afzonderlijk twee of meer van de artikelen 37, lid 2, 40, 42, lid 3, en 42, lid 5, van verordening nr. 1782/2003?
- 2) Indien artikel 18, lid 2, in de hierboven in punt 1, sub a, gestelde zin moet worden uitgelegd, luidt de vraag of artikel 18, lid 2, geheel of gedeeltelijk ongeldig is op een of beide van de door appellant aangevoerde gronden:
 - a) de Commissie was bij de uitvoering van verordening nr. 795/2004 niet bevoegd om artikel 18, lid 2, in die zin vast te stellen; en
 - b) de Commissie heeft bij de vaststelling van verordening nr. 795/2004 het bepaalde in artikel 18, lid 2, niet gemotiveerd?
- 3) Indien artikel 18, lid 2, in de hierboven in punt 1, sub a, gestelde zin moet worden uitgelegd en vraag 2 ontkennend moet worden beantwoord, is dan artikel 18, lid 2, van toepassing ingeval aan een landbouwer een voorlopige goedkeuring voor een toewijzing uit de nationale reserve in de zin van artikel 22 van verordening nr. 795/2004 is verleend voor een landbouwbedrijf in 2005, maar die toewijzing pas op het GBCS-formulier is aangegeven in 2007, nadat de landbouwer het landbouwbedrijf had overgenomen?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 795/2004 van de Commissie van 21 april 2004 houdende bepalingen voor de uitvoering van de bedrijfstoeslagregeling waarin is voorzien bij verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (PB L 141, blz.1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001.